

TÉMA MĚSÍCE

VYSOKORYCHLOSTNÍ TRAŤ

foto Správa železnic

Správa železnic připravuje v České republice několik vysokorychlostních tratí. Jejich smyslem je zrychlit cestování po republice i v rámci Evropy. Jednou z nich je vysokorychlostní trať Praha–Drážďany, která by se podle Správy železnic měla začít stavět po roce 2028. Z Prahy do Drážďan by cesta měla trvat necelou hodinu. Vzdálenost z Prahy do Ústí nad Labem vlak urazí za 26 minut, do Roudnice nad Labem z hlavního města cesta potrvá 19 minut.

To, že se na východní straně Líbenic předpokládá vysokorychlostní trať do německých Drážďan, bylo zaneseno již v územním plánu obce v roce 2000. V té době však nebylo vůbec zřejmé, zda se trať někdy bude stavět. Celý zákes v územním plánu působil jako sci-fi. Zakreslení trati převzal i současný územní plán obce v roce 2015. Koridor trati byl vymezen blíže k Hovorčovicím a Měšicím a předpokládalo se, že trať povede po povrchu.

Po roce 2015 se začalo ukazovat, že koridor trati ve vymezené podobě nepůjde realizovat, respektive že jeho realizace by si vyžádala zbourání několika rodinných domů v Hovorčovicích. Proto Správa železnic začala připravovat nový koridor, který se přiblížil k Líbenicím místy až na méně než 100 m. Požadavkem zastupitelstva obce v reakci na toto přiblížení trati k obci bylo, aby trať podél Líbenic vedla v tunelu. V připravovaném projektu tak začal vznikat Líbeznický tunel.

Líbeznický tunel byl od počátku projektován jako hloubený a původně měl mít délku 2 470 m s vyústěním na severní straně obce u ulice Nádražní. „Nelíbilo se nám, že na severní straně má tunel vyústit na úrovni zastavěného území obce. To by nebylo pro obyvatele dobré řešení. Proto jsme se zástupci Správy železnic vyvolali několik jednání, která nakonec vyústila v prodloužení tunelu. Tím zároveň odpadla nutnost výstavby složitých mostních konstrukcí hned za obcí,“ říká starosta obce Jan Havlíček.

V rámci veřejného dialogu se zástupci Správy železnic, který proběhl 27. května 2024 v hale Na Chrupavce, již byly představeny nové parametry líbeznického tunelu. Tunel bude mít délku 3 400 m a na severní straně se vyústění tunelu posunulo až

k silnici I/9. Rovněž na jižní straně začíná tunel daleko od zastavěného území Líbenic. Tunel bude mít z většiny hloubenou část, pouze cca 600 m bude ražených. Povede pod Líbeznickým potočkem a bude mít tři únikové objekty. Návrhová rychlost vlaků v tunelu se předpokládá kolem 250 km/h. Investiční náklady tunelu by měly dosáhnout 6 mld. Kč a Správa železnic předpokládá zahájení jeho výstavby po roce 2028. Hluková studie, která se právě provádí, dále prověří, zda provoz vyvine takový hluk, aby byly zapotřebí protihlukové stěny na vjezdu do tunelu a výjezdu z něj. V úseku kolem Líbenic budou vlaky jezdit mezi 5. hodinou ranní a 23. hodinou večerní, s nočním provozem se nepočítá. Noční čas má být vyhrazen na údržbu tunelu.

Součástí trati v úseku Praha–Drážďany je i Krušnohorský tunel dlouhý 30,5 km a Středohorský tunel s 21 km. Na jihu Ústeckého kraje vznikne terminál Roudnice nad Labem, který významně zvýší dostupnost rychlé dopravy i pro obyvatele okolních měst a obcí. V lokalitě nádraží Ústí nad Labem západ by pak podle současných plánů měl vyrůst terminál Ústí nad Labem centrum. Vlaky by po trati měly jezdit rychlostí 320 km/h.

Stavba tunelu na východní straně Líbenic bude podle Správy železnic probíhat v průběhu několika let. Současný odhad hovoří o pěti letech. Není pochyb o tom, že během této doby výstavba významně zasáhne do dotčeného území. „Důležité je, aby většina dopravy ze stavby nezatěžovala současně komunikace. Tímto směrem budeme na investora tlačit,“ uvádí mistostarosta Michal Doubrava.

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

červen je u konce a to znamená, že jsme došli na konec školního roku. Dětem a studentům skončily školní povinnosti a všichni se již těší na zasloužené letní prázdniny. Věřím, že všichni žáci i jejich učitelé zvládli náročné období s nadhledem a odhodláním a že je čekají dva krásné měsíce plné zajímavých aktivit a odpočinku.

Naše obec využije i letos prázdninový klid ke zlepšování školního prostředí, ve kterém děti tráví většinu svého času. Jsem velmi rád, že mohu oznámit významnou akci, která se uskuteční právě během letních prázdnin.

Jedná se o rekonstrukci šaten v naší základní škole. Jak víte, základní škola v Líbenicích je největší v České republice, a její modernizace je pro nás velmi důležitá. Po rekonstrukci hlavní budovy v minulých letech zůstalo jedno místo, kterému se rekonstrukce doposud vyhýbala – šatny. Stávající šatny již nevyhovují současným potřebám a standardům. Jejich podoba v zásadě odpovídá tomu, jak vypadaly, když jsem zdejší školu navštěvoval jako žák. A to už je 37 let. Rekonstrukce přinese nejen nové vybavení, ale také zvýší komfort pro naše žáky. Nové šatny budou navrženy tak, aby poskytovaly více prostoru a zázemí pro děti, což jistě ocení nejen samotné děti, ale i rodiče a školní personál.

S areálem školy je spojen další záměr, který chceme realizovat. Jedná se o výměnu povrchu na atletickém oválu na Duhovce. Současný povrch během let ztratil svoji pružnost a na řadě míst je poškozený. Pokládku nového povrchu chceme řešit technologicky náročnějším a rovněž nákladnějším způsobem než v minulosti. Konkrétně jde o vybudování podkladu z propustného asfaltu, který zajistí větší stabilitu a životnost běžecké dráhy. Přeci jen Líbeznická atletika má přes 300 členů a zátěž povrchu je vysoká. Tímto řešením jsme se ale stali závislími na dostupné kapacitě asfaltářských firem a není jisté, zda se povrch podaří vyměnit během letních prázdnin. Termín výměny povrchu proto budeme přizpůsobovat dostupným možnostem.

Výstavba svazkové základní školy Pod Beckovem již nabízí první obrysy nových objektů v Bašti na podkladech vznikajících základů. Pro pracoviště měšické školy bylo svazkem rozhodnuto o výběru zhotovitele, kterým je společnost OHLA ŽS, a. s., s nabídkovou cenou 274 mil. Kč bez DPH. Za předpokladu, že nikdo z dalších uchazečů nepodá proti výběru námítky, bude možné za patnáct dnů uzavřít smlouvu a v průběhu léta rozběhnout výstavbu i na tuto část svazkové školy.

Přeji vám všem krásné léto plné slunce, radosti a odpočinku. Užijte si prázdniny a dovolené a načerpejte nové síly.

-na-

ROZHOVOR

U OBCENÍ POLICIE JSEM MOC SPOKOJENÁ

Ten z vás, kdo navštěvuje Žlutou kartu delší dobu, si jistě všiml, že před časem došlo k menší obměně obsluhujícího personálu. Odešla milá, usměvavá blondýna Jana Šabatková, která byla neodmyslitelnou součástí tohoto bistra. Z Líbeznic ale nezmezela, bydlí zde s námi již mnoho let. Jen ji teď budeme potkávat úplně jinak. V černo-žlutém služebním oblečení obecního strážníka.

Jak dlouho jsi pracovala ve Žluté kartě?

V Bistru Žlutá karta jsem pracovala rok a půl.

Co tě vedlo k tomu, změnit profesi?

Mám dvě malé děti a změna zaměstnání, kde není pracovní doba do nočních hodin, byla asi největším důvodem.

Proč zrovna obecní policie?

Ještě než jsem měla děti, hlásila jsem se ke státní policii. Před zkouškami jsem ale zjistila, že jsem tehotná. Tak se to muselo celé odložit.

A jak dlouho ses rozhodovala?

Vlastně to přišlo v době, kdy jsem si pohrávala s myšlenkou opustit práci, kterou jsem milovala, a přizpůsobit se tomu, aby mé holčičky měly mamku více doma. Takže jsem se rozhodla, dá se říct, okamžitě.

Co tě na práci obecního strážníka láká nejvíce?

Pořád je to práce s lidmi, kterou mám moc ráda. Nikdy nevím, co se bude následující den či hodinu dít. Práce strážníka není jednotvárná. Je zajímavá, člověk musí čelit spoustě výzev, pořád se učí novým věcem, setkává se s lidmi, kteří nejsou vždy příjemní, a musí umět reagovat na každou situaci. Mám štěstí na své kolegy, a tak se nemusím bát, ať nastane jakákoli situace. Vždy mám v zádech někoho, na koho se můžu sto procentně spolehnout.

Co všechno je potřeba k tomu, aby se člověk stal obecním strážníkem?

Abych mohla toto povolání vykonávat, musím mít minimálně středoškolské vzdělání a být v dobré fyzické i psychické kondici.

Určitě jen tento základ nestačí, co je potřeba dalšího?

Musela jsem denně navštěvovat školicí středisko v Neratovicích, kde jsem prošla základním kurzem, který je nutný pro získání osvědčení strážníka. Bylo to hodně náročné, protože to pro mě bylo něco úplně nového. Musela jsem se naučit mnoho zákonů a dalších právních předpisů, které je pro práci strážníka nutné znát.

A jak dlouho to všechno trvá?

Seďm týdnů jsem navštěvovala základní kurz, který byl zakončen závěrečnou zkouškou před komisí ministerstva vnitra. Tu jsem úspěšně absolvovala a bylo mi vydáno osvědčení strážníka, které je platné na dobu pěti let. Po této době musím zkoušku opakovat, abych získala osvědčení s plat-

Jana Šabatková

foto Jiří Vacek

ností znovu na pět let. Zkouška se skládala z písemné a ústní části. Po úspěšném absolvování písemné části je strážník-čekatel připuštěn k ústní části zkoušky. Ústní zkouška se skládá ze tří otázek, kdy jedna otázka vždy souvisí se zákonem o obecní policii, druhá s odvětvovými zákony, například zákonem o provozu na pozemních komunikacích, zákonem o přestupcích, zákonem o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, trestním řádem apod. Poslední otázka se týkala praktického příkladu, na který musí čekatel umět aplikovat zákony, podle nichž by postupoval v konkrétním případě při práci strážníka.

Co všechno bys měla umět, ovládat?

Kromě uvedených zákonů musím zvládat komunikaci s lidmi a naučit se reagovat na konkrétní situaci. Samozřejmě mám základní výcvik v sebeobraně, zdravotnický kurz, kurz na obsluhu radaru. V průběhu roku máme několikrát školení, která se týkají zdravotnických kurzů a také taktických postupů. Po nástupu k obecní policii jsem se po čtrnácti dnech ihned zúčastnila kurzu „aktivního střelce“, který je zaměřen na eliminaci útočníka ve veřejné budově.

A jak často tedy musíte chodit trénovat střelby?

Na střelbách jsem byla zatím jednou a bylo to pro mě něco nového. Sama si zbrojní průkaz teprve dělám.

Jsi strážnicí teprve krátce, účastnila ses nějakého zajímavého, co Obecní policie Líbeznice řešila?

Byla jsem u dopravní nehody motocyklisty, který měl po pádu z motorky vážné zranění, kvůli němuž musel být transportován vrtulníkem do nemocnice.

Jaká je pracovní realita vzhledem k tvým původním představám?

Má představa odpovídá realitě. Věděla jsem docela přesně, do čeho půjdu. Samozřejmě nikdy nevíme, co nás každý den může potkat.

Jsi ráda, že jsi udělala ten rozhodující krok a změnila svou profesi?

Rozhodně. Mám teď více času na své dvě dcerky, které jsou šťastné, že mě mají doma každý den, že je vyzvednu ve škole a školce a můžeme spolu trávit více času a hlavně víkendy. A pokud změna práce znamená, že jsou šťastnější, tak potom byl ten krok správný.

Takže jsi tedy spokojená.

Jsem spokojená moc. Bistro Žlutá karta navštěvuji, i když tam už nepracuji, a jsem moc ráda, že jsem se všemi, kdo tam jsou, zůstala i po svém odchodu na přátelské vlně.

Děkuji za rozhovor.

Radek Kraus

SETKÁNÍ NEJSTARŠÍCH OBČANŮ OBCE

V úterý 14. května 2024 se v Bistru Žlutá karta konalo setkání nejstarších občanů Líbeznic, kteří v letošním roce oslaví 80 a více let. Pozvání od Sociálního výboru obce přijalo 35 jubilantů, z toho devět starších 90 let, a připojila se i nejstarší obyvatelka Líbeznic, která v letošním roce oslavila krásných 96 let.

Odpolední nabitý program zahájil úvodním slovem starosta Jan Havlíček, který všechny přítomné přivítal. Poté následovalo vystoupení dětí z MŠ Líbeznic. Nato si opět vzal slovo starosta, který seniorům představil službu Chytré péče, která poskytuje různé sociální služby. Zejména je seznámil s placenou službou SOS Tishová péče. Jedná se o asistenční službu fungující 24 hodin denně sedm dní

v týdnu, kdy v případě nesnázi klient kontaktuje asistenční službu pomocí SOS zařízení (SOS tlačítko či SOS hodinky) a asistent mu zajistí potřebnou pomoc. Starosta také oznámil, že obec případným zájemcům o službu SOS Tishová péče poskytne dar na pořízení SOS zařízení v plné výši. Dále pokračovala Jana Hoňková, ředitelka MAS Nad Prahou, která se svými kolegy přiblížila činnost Míst-

ní akční skupiny (MAS). Přítomné seniory pozvali na kurz malování, canisterapii, pohybové aktivity a další akce, které MAS zajišťuje. V programu pokračovali Václav Mikoláš s Hanou Bílkovou, kteří promítli desítky historických fotografií z Líbeznic s vyprávěním o dějinách obce zaměřeným na významné budovy, místa nebo občanské spolky. Vrcholem odpoledne bylo vystoupení Pražského pouťového orchestru, který hrál na přání publika známé lidové písničky. Jejich vystoupení si všichni užívali a ten, kdo se nepřipojil se zpěvem, si aspoň podupával do rytmu. Po hudební teče se se všemi přítomnými rozloučil starosta, popřál jim hodně zdraví a každou z přítomných dam osobně obdaroval květinou. Jelikož na všech přítomných seniorech bylo vidět, že se dobře baví, mají radost ze vzájemného shledání a poklábosení, přislíbil starosta, že se za rok opět setkáme.

*Andrea Franková
foto Andrea Franková*

OSMAŠEDESÁTÝ ŠKOLNÍ ROK NA LÍBEZNICKÉ ŠKOLE

Pomalou nám končí v pořadí již 68. školní rok na líbeznické škole. Hlavní budova současné školy byla pro děti otevřena v září 1956, za dva roky můžeme slavit jubileum 70 let. Už teď se na něj moc těšíme. Do té doby nás čeká ještě hodně zajímavých událostí a akcí s dětmi i pro děti. Těch bylo ohromné množství i ve školním roce, se kterým jsme se rozloučili. I tento rok byl pro naši školu rekordní. Dovolte mi trochu statistiky. Počet dětí navštěvujících naši školu dosáhl 1 620, na škole jsme měli 60 tříd, ZUŠ navštěvuje dalších 280 dětí, celkem na škole pracuje 200 zaměstnanců. Díky tomu jsme se dokonce dostali do České knihy rekordů. Na školu nastoupilo 221 nových prvňáčků a školu opustilo 135 deváťáků. Třídy vyjely na celkem 120 jednodenních výletů, 25 tříd bylo na vícedenním pobytu nebo škole v přírodě. Uskutečnily se celkem čtyři zahraniční zájezdy. Na škole proběhlo 35 projektových dní, dvanáct vědomostních soutěží nebo olympiád, deset uměleckých soutěží, čtyři dny plné sportu, škola se zúčastnila tří celorepublikových sportovních klání a uspořádala Den otevřených dveří spolu s jarmarkem a koncerty. Na škole byla vydána dvě čísla školního časopisu *Ať se ví!* Základní umělecká škola zorganizovala více než 40 koncertů, uspořádala tradiční Líbeznění, dvě taneční akademie, podílela se na Noci kostelů a dalších obecních akcích.

V mnoha celorepublikových soutěžích získali naši žáci a žákyně skvělá umístění a dělali naší škole velice dobré jméno.

Velkým tématem končícího školního roku byla také digitalizace a digitální kompetence. Škola pracuje dle nového školního vzdělávacího programu, zcela nově učíme informatiku, digitální kompetence

pronikají do ostatních předmětů. Děti i učitelé mají k dispozici celkem 13 mobilních počítačových učeben, 200 počítačů, 150 tabletů, 90 elektronických čteček, 140 digitálních učebních pomůcek a 10 softwarových výukových licencí pro všechny žáky.

Nesmíme zapomenout ani na další vzdělávání pedagogických pracovníků, v právě končícím školním roce kolegyně a kolegové absolvovali celkem 106 jednodenních nebo vícedenních školení, která jim pomáhají v další práci a při přípravě zajímavých hodin pro naše žáky.

Dařilo se i na poli dotací, získali jsme cca 5 milionů korun na školní rok z projektu šablony OP JAK, 1 050 000 korun pro zahraniční mobilitu z projektu Erasmus+, 280 000 korun na obědy pro děti ze sociálně slabších rodin nebo 100 000 korun od Středočeského kraje na aktivity primární prevence.

Poděkování za vše výše uvedené patří všem, kdo se na chodu školy podílejí, od kolegyně a kolegů z pedagogického sboru přes asistentky pedagoga, vychovatelky ve školní družině, personál ve školní jídelně, úklid, pány školníky po hospodářsko-technické oddělení. Všichni děláme to nejlepší, co umíme, aby škola fungovala.

Jak se nám to daří, nám ukázal rozsáhlý průzkum Mapa školy, který jsme realizovali na jaře. O výsledcích jsme průběžně informovali rodiče i širokou veřejnost. Slovy školní klasifikace jsme dostali dvojku, což byla průměrná známka i ostatních škol, které se do průzkumu také zapojily. Tento výsledek považujeme za dostatečný, vidíme však mnoho rezerv, na nichž je třeba dále pracovat.

Doba rekordů se však pomalu, ale jistě blíží ke konci. V Bašti na plně pecky běží stavba první budovy svazkové školy, její prostory by se měly pro děti otevřít v září 2025. Čeká nás tedy ještě jeden organizačně a personálně složitý rok, který ale určitě zvládneme stejně, jako jsme zvládli všechny roky předchozí.

Právě končící školní rok byl pro nás nový také v tom, že jsme se plně zapojili do programu Erasmus+. V rámci naší akreditace, kterou máme až do roku 2027, jsme umožnili 12 dětem studijní pobyt ve Španělsku a 16 dalším dětem setkání s jejich vrstevníky na Slovensku v Bratislavě. V rámci projektu

pak na kurzy nebo tzv. job shadowing vyrazilo 12 vyučujících, kteří sbírali nové zkušenosti ve Španělsku, na Slovensku, v Itálii, Německu, Irsku. V rámci školních výletů děti pravidelně cestují na poznávací i výukové zájezdy do Berlína a Velké Británie. Pro příští školní rok připravujeme další zajímavé destinace, kromě Slovenska to bude ještě Německo nebo Rumunsko, pokud nám všechny naše plány vyjdou. Tento mezinárodní rozměr je pro nás i děti velice důležitý a jsme moc rádi, že i takové aktivity jsou součástí výuky na líbeznické škole.

Školní rok není ještě u konce, končí až 31. srpna, do té doby nás čeká ještě jedna velká investiční akce a tou je kompletní rekonstrukce suterénu školy a prostorů šaten na hlavní budově. Dojde k odstranění šatních klecí, ty budou nahrazeny šatními skříňkami a vznikne i několik relaxačních míst.

Líbeznická škola v tomto školním roce získala svou vlajku. Do procesu vzniku byli zapojeni žáci školy, kteří vytvořili několik velmi zajímavých návrhů. Ten vítězný pak byl realizován ve spolupráci s Českou vexilologickou společností a vlajka školy je také oficiálně zapsána v registru českých vlajek. Vlajka bude po celý rok vlát na stožáru před vchodem do hlavní budovy.

A co nás čeká v příštím školním roce? Zůstane nám status největší školy v České republice co do počtu žáků, předpokládaný počet dětí plnicích na naší škole povinnou školní docházkou bude atakovat hranici čísla 1 700. S tímto ohromným číslem jsou spojeny ne úplně ideální prostorové podmínky, výuka druhých tříd zůstane v detašovaných pracovištích v okolních vesnicích. Naštěstí se nám podařilo první třídy umístit do budovy Neorondelu, pouze přibližně 20 prvňáčků bude chodit do již vyzkoušených prostor v soukromé škole v Kojeticích. I nadále budeme pokračovat v co nejvyšší kvalitě výuce a přípravě takových aktivit pro děti, aby je obohacovaly. Pro příští školní rok chystáme také jednu novinku a tou bude práce s nadanými dětmi. První vlašťovkou v tomto směru bude připravovaný Klub nadaných dětí nebo Klub deskových her, oba ve spolupráci s Mensou Česko.

František Grunt, ředitel školy

Dětský den na líbeznické škole

foto archiv ZŠ

POHYBOVÉ ODPOLEDNE S ANDĚLKAMI – II. ROČNÍK

Nedělní odpoledne 26. května 2024 bylo ve znamení radostného pohybu a veselí ve velké tělocvičně na Chrupavce. Proběhlo další Pohybové odpoledne s Andělkami!

Program pořadu byl ještě nabitější než vloni. Letos vystoupilo 66 dětí, celkem sedm pohybových kroužků Andělek se čtrnácti choreografiemi a sestavami na různou hudbu, v odlišných kostýmech a letos i s prvotřídními světly a ozvučením. Předvedly se kroužky Rytmika a tanečky, Gymnastika hrou s prvky baletu a Sportovky. V jedné sestavě bylo v jednom okamžiku na place dokonce 26 holčiček. Celý program se měnil a plynul chvíli rychle, místy až zběsile, občas zvolnil. Každá sestava byla jedinečná, a to nejen cviky a tanci, ale také barevným naladěním a atmosférou. Cítím jako velký úspěch, že vystoupily všechny děti, které na vystoupení přišly a nezalekly se ani úplně zaplněného sálu. Hrubým odhadem mohlo být ve velké tělocvičně až kolem 300 lidí.

A teď už k vlastnímu programu. Ve svižném úvodu rozjásaly sál nejmladší gymnastky (3–6 let) z Líbeznic a Baště, kdy ukázaly správnáčkou rozcvičku. Najednou si zacvičilo 18 holčiček. Energickou a veselou choreografií doprovodila hudba ze známých pohádek a někdy nezbedná švihadla. Druhá sestava zase ukázala, co se učí děti na rytmice. Oblíbená a celkem rychlá „Chipi Chipi Chapa Chapa“ nenechala nikoho v klidu sedět. Taneček doplnily vlající šátečky a tykadla. Pak už následoval nástup nejstarších gymnastek (7–10 let). Původně jsem chtěla udělat takový jakýsi battle (rozuměj souboj týmů) Líbeznice versus Bašť ve skákání přes švihadlo, ale přece jen je lepší spojit síly a podpořit se navzájem a táhnout za jeden provaz. Takže žádný battle, ale souhra. Řeknu vám, je to velká síla, vidět najednou v dlouhé řadě přes celou délku tělocvičny skoro 30 skákajících holčiček, které to fakt baví. Čtvrtá choreografie byla laděna do modré. Mladší gymnastky cvičily choreografii s balony – „Diamanty“ jsou trpytivé, krásné a vzácné, stejně jako jsou pro nás naše báječné děti. „Rádi běháme“ – děti ze sportovek v další sestavě předvedly, že se během lekcí naučily běhat fakt rychle. A hlava se jim nezamotala, ani když běžely rychle v kruhu. Taneček „Dalmatin“ ukázal, že dívky z rytmiky mají nejen představitivost, ale i zápal, stačí jen najít správnou hudbu a téma. Film *Ledové království* a celé holčičí šílenství kolem něj se nevyhnuly asi žádné holčičce, mladší gymnastky z Líbeznic předvedly krásnou snovou sestavu se stuhami. A málem začaly padat vločky... ale pak začaly létat vzduchem obruče, následovala totiž osmá choreografie s názvem „Bloody Mary“. Krvavá Mary (nebo taky Máry) je přízrak či čarodějnice, jedna z legend, která prý dokáže předpovědět budoucnost tomu, kdo jí přivolá. Traduje se, že když za určitých podmínek budete před zrcadlem opakovat její jméno, zjeví se vám. Takže neplést téma choreografie s míchaným nápojem pro dospělé! Následuje skladba „Nafrněná“, která je opravdu výborná na rytmické tanečky, mění rychlou část v pomalou a zase zrychlí, zpomalí... improvizace dle zadání v provedení dětí z rytmiky v Líbeznicích. „Hlava-ramena-kolena...“ – jak je to dál? Tohle umějí děti ze sportovek výborně a vůbec nepokrčí kolena při dotyku prstů rukou s prsty na nohou, navíc gradující tempo skladby dokázalo strhnout i některé diváky. Co říct o další skladbě? Krásná, dojemná, příjemná, pomalá, roztomilá, prý někdo dokázal i uronit slzu dojetí. Mám takové ohlasy a jsem jimi potěšena – choreografie „My si počkáme“ v podání dětí z rytmiky v Líbeznicích. Následovala další choreografie dětí ze sportovek: Víte, co je to parní stroj a jak vlastně vypadá? Všude pára a dým, saze a uhlí, šlape správně promazaný, krásně funí, ale pozor může se i zadřít a pak se zasekává a drhne, všechno tohle děti předvedly. Hudba pro pamětníky stále skvěle doplňuje program pro děti. „Rádi trsáme“ je zase naopak skladba na modernější, veselou a zběsilou písničku z filmu *Madagaskar*, děti z rytmiky v Líbeznicích ji doplnily pohybem a pořádně se vyřádily, dokonce si i na závěr zajezdily po zadku. A přichází finále – „Pří-

běh“ v podání nejstarších gymnastek z Líbeznic. Každý máme svůj příběh, žijeme jeden příběh celý život? Nebo žijeme více příběhů... sestava s obručemi. Krásný závěr pečlivě vybraného a pilně nacvičeného programu vystoupení kroužků Andělek. Následovalo poděkování a veselá diskotéka.

Naše společné setkání v nedělní odpoledne a podvečer bylo rozmanité, barevné, roztomilé a veselé. Některé děti byly na Andělkách jen párkrát, jiné chodí ke mně na lekce už pár roků. Všechny děti odvedly velký kus práce, jak při přípravě, tak na vlastním vystoupení. Barevnou medailí za vystoupení a sladkou odměnou si zasloužily všechny děti. Radost z dobře odvedené práce byla nepopsatelná.

Je důležité, aby děti mohly předvést, co se během roku naučily. Některé si poprvé vyzkoušely, jaké to je, pohybovat se před velkým publikem, zažít pocit slávy a potlesk.

Chci moc poděkovat obci Líbeznice za finanční podporu akce, všem dětem za radost z pohybu a jejich rodičům za podporu a spolupráci. Velký dík maminkám, které před vystoupením pomáhaly s přípravou. Obrovské poděkování patří manželům Helebrantovým, kteří zcela nezištně zařídili skvělý zvuk a rozmanité barevné osvětlení všech vystoupení, to jsem opravdu nečekala. Moderování a diskotéky se zhostila Bára Blehová, díky! Ami, Jonáši, Dane, Kubo, Aleši, Terezko, Martási, vám všem také díky – vy víte za co. Poslední dík patří www.photostory.cz za krásné fotky.

Vlasta Gernerová
foto photostory.cz

P. S.: Od září otevíráme v Líbeznicích nový kurz pro starší děti – scénický tanec. Sledujte stránky www.andelky.cz, kde budou během prázdnin vypsaný všechny kurzy na příští školní rok. Budu se na vás a vaše děti těšit zase v Líbeznicích a Bašti.

Kroužky Andělek v Líbeznicích probíhají v modré tělocvičně:

úterý	14:00 – rytmika a tanečky;
úterý	15:00 – starší gymnastky;
úterý	16:00 – mladší gymnastky;
čtvrtek	14:00 – scénický tanec.

List opovědní
ke přijetí chudého nemocného v ústavě.

1. Jméno a příjmení: <i>František Seyvalter</i>
2. Věk: <i>49 let</i>
3. Adresa: <i>Labutská</i>
4. Dítě (jméno, věk, povolání, národnost, rasová příslušnost): <i>Jan 12 let, učitel, český, bílý</i>
5. Jméno rodičů: <i>Jan a Anna Seyvalter</i>
6. Dítě (jméno, věk, povolání, národnost, rasová příslušnost): <i>Anna 12 let, učitelka, česká, bílá</i>
7. Dítě (jméno, věk, povolání, národnost, rasová příslušnost): <i>František 12 let, učitel, český, bílý</i>
8. Dítě (jméno, věk, povolání, národnost, rasová příslušnost): <i>Marie 12 let, učitelka, česká, bílá</i>
9. Dítě (jméno, věk, povolání, národnost, rasová příslušnost): <i>Jan 12 let, učitel, český, bílý</i>
10. Příčina choroby (stavba těla, věk, rasová příslušnost): <i>Chc</i>
11. Přidání nemocného: <i>do ústavu č. 11 v roce 1888</i>
12. Jméno lékaře: <i>Dr. J. J. J.</i>
13. Jméno lékaře: <i>Dr. J. J. J.</i>

Ústav chudých nemocných v Praze
v Praze, dne 18. srpna 1888

Potvrzení nároku na ošetření z roku 1889

Seyvalterovi byli řemeslníci, truhláři a pilníkáři. Tátnek Jan Jakub Seyvalter se stal mistrem pilníkářským ve 24 letech, založil si firmu Johan Seyvalter, Feilhauer Meister, dílnu měl umístěnu v čp. 154 v nejstarší části Brandýsa nazývané na Nižším Hrádku. Byl to dobrý řemeslník a zakázek měl dostatek, většinou od vojáků dragounů, kteří pobývali v brandýských kasárnách. Zboží dodával i do Prahy. Když bylo dceři Anně 12 let, dal jí otec na cvičnou školu při německém učitelském ústavu v Karmelitenské ulici, kvůli nedostatě znalosti němčiny však musela ročník opakovat. Potom byla přijata do učitelského ústavu, ale rodina se s ohledem na náklady na její studium zadlužila. Starší syn František se učil doma pilníkářem, ve škole byl výborný žák. Na domluvu p. superiora piaristů, který dokázal přesvědčit otce Jana Jakuba, aby i Františka dal na studium, šel František studovat gymnázium v Praze, kde bydlel se sestrou Annou. Jan Jakub Seyvalter musel tím pádem vyřešit problém, jak financovat náklady na studia. Rozhodl se, že se přestěhují do Prahy za dětmi, domek a polnosti v Brandýse pronajali a rodinu i firmu přestěhoval 1. února 1864 do Prahy na Kampu do malého bytu. Také bydleli v Mostecké ulici čp. 47.

Jan Jakub Seyvalter otevřel v Pštrosově ulici čp. 514 pilníkářskou dílnu. Jeho firma si musela získat nové zákazníky, což se mu dařilo.

Rodiče Seyvalterovi podporovali své děti ve studiu po všech stránkách. Nejstarší Anna dostudovala a stala se učitelkou, učitelské místo získala v Plzni. Poté šla učit do Prahy. Starší bratr František vystudoval v Praze seminář a byl vysvěcen na katolického kněze.

Bohužel maminka jim onemocněla rakovinou a oslepla, umírala v krutých bolestech, děti se u ní střídaly. Před smrtí prosila syna Ludvíka, aby pro slepé něco udělal, bude-li v životě moci. Přání maminky se pro Ludvíka stalo životním závazkem, i když mu v té době bylo teprve 18 let. Nejmladší Ludvík pokračoval ve šlépějích svého bratra Fran-

tiška a v roce 1882 byl vysvěcen v Litoměřicích také na katolického kněze. Tajně celou dobu stídal peníze na splnění mamčiněho přání. Pomyšlel na ústav pro chudé, opuštěné a zanedbané dívky, které nejvíce trpí a jsou vystaveny mravní zkáze. Zakoupil dům v Lužické ulici čp. 87 jako základ Ústavu slepých dívek. Pro svůj projekt získal významnou osobnost a s dovolením litoměřického biskupa podnikl propagační cestu po velkostatkách, továrnách, peněžních ústavech a jiných movitých institucích.

Dne 8. prosince 1908 se Ludvíku Seyvalterovi splnil sen, podařilo se mu otevřít Útulek slepých dívek na Kampě v čp. 500 – první český ústav pro nevidomé ženy a dívky. Před ním byly v Praze pro slepé založeny dva německé ústavy, jeden na Hradčanech, kde se nevidomí učili hudbě a učení školnímu důležitěmu pro život, druhý na Klárově, kde se nevidomí učili řemeslům. Problémem těchto institucí bylo, že pobyt chovanců byl časově omezen, po vyučení se museli vrátit do svých domovů, nemohli dál v ústavu pobývat, jak by sami potřebovali.

Při uskutečnění nové myšlenky pomáhalo Ludvíku Seyvalterovi mnoho lidí, jako lékař oftalmolog profesor Jan Deyl a odborník na finance JUDr. Čeněk Klír, ředitel Pražské spořitelny, který vedl administrativu, ale hlavně sourozenci sestra Anna a bratr František Seyvalterovi. Společně založili nadaci, která sloužila k zajištění financování provozu celé instituce. V nově otevřeném útulku pro slepé dívky na Kampě mohly žít chovanky již od útlého věku až do stáří. Pečovaly o ně Milosrdné sestry kongregace františkánek z mateřince v Chrudimi. V ústavu se dívky připravovaly na život a učily se i hudbě. Některé z nich odešly a našly své uplatnění jako varhanice, některé se vdaly, ale mohly zůstat, jak dlouho chtěly. Ludvíkovi ve vedení ústavu významně pomáhal bratr František a sestra Anna, která však počátkem roku 1914 zemřela.

Museli shánět finance na provoz, což bylo velmi náročné, ale dařilo se jim přesvědčovat donátory.

NOTA.

František Seyvalter, narozený 18. srpna 1849, v Brandýse nad Labem, byl v roce 1882 vysvěcen na katolického kněze. V roce 1908 se mu splnil sen, podařilo se mu otevřít Útulek slepých dívek na Kampě v čp. 500 – první český ústav pro nevidomé ženy a dívky. Před ním byly v Praze pro slepé založeny dva německé ústavy, jeden na Hradčanech, kde se nevidomí učili hudbě a učení školnímu důležitěmu pro život, druhý na Klárově, kde se nevidomí učili řemeslům. Problémem těchto institucí bylo, že pobyt chovanců byl časově omezen, po vyučení se museli vrátit do svých domovů, nemohli dál v ústavu pobývat, jak by sami potřebovali.

Při uskutečnění nové myšlenky pomáhalo Ludvíku Seyvalterovi mnoho lidí, jako lékař oftalmolog profesor Jan Deyl a odborník na finance JUDr. Čeněk Klír, ředitel Pražské spořitelny, který vedl administrativu, ale hlavně sourozenci sestra Anna a bratr František Seyvalterovi. Společně založili nadaci, která sloužila k zajištění financování provozu celé instituce. V nově otevřeném útulku pro slepé dívky na Kampě mohly žít chovanky již od útlého věku až do stáří. Pečovaly o ně Milosrdné sestry kongregace františkánek z mateřince v Chrudimi. V ústavu se dívky připravovaly na život a učily se i hudbě. Některé z nich odešly a našly své uplatnění jako varhanice, některé se vdaly, ale mohly zůstat, jak dlouho chtěly. Ludvíkovi ve vedení ústavu významně pomáhal bratr František a sestra Anna, která však počátkem roku 1914 zemřela.

Museli shánět finance na provoz, což bylo velmi náročné, ale dařilo se jim přesvědčovat donátory.

Potvrzení o úhradě nemocného z roku 1908

Významně přispívali bankéři, velkostatkáři i obyčejní lidé. V roce 1915 založili pobočku v Mnichovicích.

V roce 1917 Ludvík Seyvalter umírá a vedení ústavu se ujímá bratr František, jemuž se podařilo získat areál bývalé piaristické rezidence v Brandýse nad Labem na Vyšším Hrádku, nedaleko místa, kde vrostl. K původní piaristické rezidenci dal přistavět moderní budovu. Tuto pobočku svého ústavu působícího na Klárově otevřel v Brandýse nad Labem v roce 1927. Dům, který chovanky na Vyšším Hrádku obývaly, byl obklopen rozsáhlou zahradou s ovocným sadem.

Zálibou Františka Seyvaltera byl mimo jiné chov, na který byl vyhlášeným odborníkem, sám vydával odborné včelařské publikace. Neúnavně pokračoval i ve stavební činnosti, v letech 1931 a 1932 dal provést generální rekonstrukci původního ústavu na Kampě. František Seyvalter zemřel 20. března 1938. Byl pohřben do rodinné hrobky na městském hřbitově v Brandýse nad Labem.

Ústav ani jeho pobočky po jeho smrti zanikly, vytrvaly až do roku 1949, kdy došlo k úplnému zrušení ústavu na Kampě, do jehož prostor byla poté nastěhována státní instituce. Chovanky ústavu z Klárova byly přemístěny na Vyšší Hrádek do Brandýsa nad Labem, který nesl tyto názvy: 1927–1960 Ústav pro nevidomé ženy a dívky, 1960–1976 Ústav sociální péče pro nevidomé ženy, dále pak do roku 1986 Domov důchodců a od roku 1986 Ústav sociální péče pro dospělé (mentálně postižené ženy). Umístovány zde byly ženy ve věku nad 26 let, kapacita byla 126 lůžek. V té době (rok 1999) v něm bylo umístěno deset nevidomých obyvatel.

Je až neuvěřitelné, jak děti „pilníkáře z Brandýsa“ díky dobrému základu dokázaly vytvořit tak ohromující dílo pro společnost.

Hana Bílková
foto archiv -hb-

OBCENÍ POLICIE

STRÁŽNÍCI ZADRŽELI PACHATELE TRESTNÉHO ČINU

Dne 5. června 2024 prováděli strážníci Obecní policie Líbeznice měření rychlosti vozidel v katastru obce Předboj. V průběhu měření rychlosti zaregistrovali vozidlo projíždějící kolem měřícího stanoviště, které bylo zjevně v nevyhovujícím technickém stavu. Řidič vozidla náhle zrychlil a pokračoval z obce směrem na Velikou Ves. Strážník obecní policie na řádně označeném služebním motocyklu ihned pronásledoval ujíždějící vozidlo, které následně za pomoci výstražného a zvukového zařízení zastavil.

Řidič byl vyzván k prokázání totožnosti, kdy bylo následnou lustrací zjištěno, že má uloženo pět platných zákazů řízení. Poslední zákaz řízení uložil Městský úřad Kralupy nad Vltavou, a to do 22. května 2027. U muže byla dále provedena bezpečnostní prohlídka, při níž byl zajištěn průhledný igelitový pytlík, který obsahoval bílou krystalickou látku a malou kapesní digitální váhu.

Muž byl i se zajištěnými věcmi předán hlídce OO PČR Odolena voda pro pozezení ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázní.

Rudolf Sedlák
foto archiv OP

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

KOLEM KOLEM LÍBEZNIC

Také závod Kolem kolem Líbeznic letos oslavil své desáté narozeniny. Skutečně již desetkrát si mohli malí i velcí závodníci vychutnat trasu, která rozhodně stála za to. A protože nám vyšlo hezké počasí a vás přišlo mnoho, měli jsme velikou radost. Vyhověli jsme prosbě líbeznických cyklistů přesunout termín závodu na neděli. Kluci nám za to pomohli s označením trasy a přivedli spoustu svých kamarádů, kteří právě v sobotu mají své zažité a důležité závody, a tak by nemohli přijít. Líbeznický koloběh velmi děkuje Petru Váňovi, Františku Kadlečkovi a Petru Skůčkovi za pomoc, ceny a propagaci závodů.

UŽ DESET LET S NÁMI

První část závodů vždy náleží jednotlivým cyklistům – závodníkům v kategorii muži, ženy a rodič a dítě do 15 let. Letos jsme trasu prodloužili na 31 km a připravili menší změny. Trasa byla velmi rozmanitá a na některých místech i náročná. Závodníci měli lesy, louky, háje, pole, parky, museli zvládnout i celkem slušný „vytěrák“. Rychlost mnohých byla nevídaná a náš fotograf Romča podotkl, že absolutně nestíhal mnohé cyklisty vyfotit.

Druhá část závodů je připravená pro rodinné týmy. Jejich trasa je dlouhá 17 km. Na startu každý tým dostane soutěžní kartu s úkoly, které na trasu musí najít a splnit. Týmy jely na čas a za každý nesplněný nebo špatně splněný úkol jim v cíli byly připočteny tři minuty k celkovému času. Veliká poklona a pochvala patří všem malým závodníkům. Nejmladší byli šestiletí i pětiletí.

Odměnou všem závodníkům v cíli byly tradiční domácí kokosky a dárek. Nemohl chybět ani narozeninový dort s velikánskou prskavkou. Do vyhlášení výsledků závodů bylo hezké pozorovat cyklisty, jak si sdělují své zážitky z různých závodů i cyklocest. Kolem s kolem panovala příjemná a pozitivní atmosféra a za to jsme moc rádi. Děkujeme!

Dne 31. srpna se budeme těšit na 11. ročník závodu Líbeznický koloběh a Líbeznický saah!

Mějte krásné léto a užívejte všeho sportování.

V **kategorii do 39 let** se na prvních příčkách umístili Jakub Špaček, Filip Popelka a Michal Wagner. **Kategorie 40–49 let** hostila na nejvyšších místech Petra Martáka, Petra Skůčka a Jaroslava Bryndu a v poslední mužské **kategorii 50+** zvítězili Michal Rydrol, František Kadleček a Jiří Honzátko.

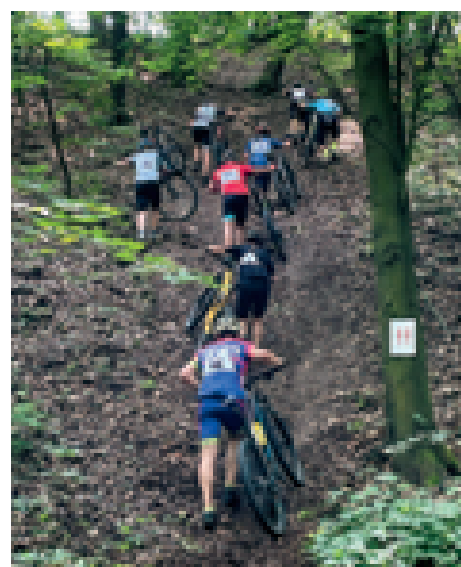
Nejrychlejšími ženami byly v **kategorii do 39 let** Kristýna Pumrllová, Katka Hufová a Eliška Šmídová a v **kategorii 40+** Markéta Baliharová, Hana Hraňbová a Lenka Solarová.

V **kategorii Rodič a dítě do 14 let** první místa opanovali Josef a Dominik Pavolovi, Tomáš a Tomáš Pechačovi a Lucie a Adam Křivští.

Na trati 17 km, na které rodiny a skupiny plnily úkoly, se na prvních místech umístila Rychlá kuřata (Zoubkovi), Girmani (Girmanovi) a Nekvasilky (Nekvasilovi).

Výsledky a fotografie na <https://www.libeznickykolobeh.cz/>.

Monika Šponerová
foto -na-

DALŠÍ SEZONA VOLEJBALU V LÍBEZNICÍCH JE ZA NÁMI

Začátkem června jsme se účastnili s malými volejbalisty z Líbeznic tradičního celostátního finále v barevném minivolejbalu. Akce byla jako vždy dvoudenní (8.–9. června 2024) a konala se na ragbyovém hřišti v areálu UNYP ARENY v Praze-Vysočanech. Turnaje se v celkem šesti kategoriích účastnilo okolo 200 týmů a včetně pořadatelů, trenérů a fanoušků necelých 1 500 účastníků.

Na tuto oslavu volejbalu jsme se vydali v počtu dvou týmů ve žluté barvě, pěti týmů v oranžové barvě a jednoho zeleného týmu.

V sezoně 2023/2024 jsme v Líbeznicích uspořádali celkem **čtyři turnaje**.

Od září loňského roku došlo u mladých volejbalistů k velkému pokroku a ti, kdo neuměli skoro chytit míč, už dokážou pinkat a mít radost, že už míč docela dlouho udrží ve hře – a to není vůbec málo.

V listopadu 2023 se nám opět podařilo uspořádat turnaj Líbeznická chru-pavka, kde se ve třech kategoriích účastnilo celkem 51 týmů z osmi spřátelených klubů.

V sezoně 2023/2024 jsme se dohromady účastnili celkem **15 turnajů**.

Po celý rok jsme byli součástí seriálu pražských turnajů barevného minivolejbalu, kde se mnoho našich hráčů pravidelně ve velké konkurenci dostávalo na přední a mnohdy i medailové pozice.

Pro další fungování klubu je ale nyní nezbytně nutné najít další mladé naděje (především dívky), které by chtěly být součástí volejbalu v Líbeznicích. Naše vize je pracovat s nejmenšími dětmi a zhruba v deseti letech je vypustit do větších klubů, jako jsou SK Kometa Praha, TJ Neratovice nebo SK Prosek.

Hledáme děti do našeho klubu

MINI-PŘÍPRAVKA (věk cca 6,5–7,5 let)

všestranná pohybová příprava, žlutý minivolejbal

PŘÍPRAVKA (věk cca 8–9,5 let – narození červenec 2015 a později)

všestranná pohybová příprava, oranžový/červený minivolejbal

Základní požadavky:

- nadšení pro pohyb a míčové hry
- schopnost poslouchat a plnit pokyny trenéra
- dítě by se nemělo bát míče, naopak – **míč by měl být jeho nejoblíbenější hračkou**
- dítě musí být zvyklé na kolektiv jiných podobně starých dětí

*Tomáš Holý | VK Líbeznice, z. s.
foto archiv Volejbalu Líbeznice
www.volejbal-libeznice.cz*

CHARITATIVNÍ SRAZ VETERÁNSKÝCH VOZIDEL – II. ROČNÍK

V neděli 9. června se v Líbeznicích konal druhý ročník charitativního srazu veteránských vozidel bez rozdílu původu. Na Mírovém náměstí a na prostranství za Divadlem kouzel se sjelo na 50 unikátních kousků, které obdivovalo velké množství návštěvníků. Mezi nejstarší účastníky srazu patřily raritní vozy Ford z roku 1929 a Nash 1930, dále byly k vidění repliky prvních motorových vozítek, tzv. Horseless carriage, z druhé poloviny 19. století, nechyběl ani americký traktor Farmall M ze čtyřicátých let či závodní Jaguár XKC z padesátých let (tovární replika). V krásném sluneč-

ném počasí se zabýlisky chromy amerických korábů či naleštěné Felicie a sportovní kabriolety evropské provenience. O zábavu se tentokrát postaraly tři kapely – 50Nuts, KungPao Cowboys a Četka Band, které opět vystupovaly bez nároku na honorář, stejně tak i moderátorka Zita Strnadová. Návštěvníky přivítal starosta Líbeznic Jan Havlíček a následně všechny účastníky pozdravil i ministr dopravy Martin Kupka. Letos se celé setkání opět neslo v charitativním duchu a veškerý výtěžek z prodeje občerstvení, zakoupení projížděk v automobilech, darů do kasiček či pře-

vodem na účet tentokrát putuje k rukám naší líbeznické sousedky, která je v tíživé životní situaci. Vybrali jsme krásných 30 tisíc, které – jak věříme – alespoň trochu pomohou. Velký dík patří též našim milým sousedům a kamarádům, kteří obětavě napekli sladké i slané dobroty a pomohli s prodejem občerstvení. Jsme rádi, že se druhý ročník srazu opět vydařil, a věříme, že si tato akce najde pevné místo v kalendáři líbeznických událostí.

*Petra Hajská
foto -ph-*

LÍBEZNICKÉ BLUDIČKY

V neděli 9. června se uskutečnil již 9. ročník cyklo-orientačního závodu dvojic a rodinných družstev Líbeznické bludičky. Letošního ročníku se zúčastnilo 35 družstev a celkem 80 malých i velkých cyklistů. Principem závodu je hledat v okolí Líbeznic kontroly, které jsou zakresleny v mapě a za ně sbírat body. Vyhrává dvojice nebo družstvo, které v limitu čtyř hodin najde a objedná co nejvíce kontrol a nasbírá největší počet bodů. Soutěží se ve čtyřech kategoriích, rodinné družstvo nebo dvojice – MDŽ; muž, muž – MM; žena, žena – ŽŽ; smíšená dvojice neboli mix –

MŽ. Letos bylo v každé kategorii nejméně pět dvojic, nejpočetnější kategorií byla rodinná družstva. A kam letošní mapa dvojice či družstva zavedla? V mapě bylo zakresleno celkem 19 kontrol, na poslední dvacátou si závodníci museli přijít sami pomocí šifry. Nejvzdálenější kontroly byly u Vltavy na Pravém Hradci a u Labe na Rudči. Nejvyšší kontrola byla na vrchu Kuchyňka, ze kterého je krásný výhled do okolí. Cyklisté také navštívili dvě nově vzniklé cyklostezky nebo spíše propojky. Z Mratína směrem na Kostelec je nový mostek přes Mratínský potok a opět z Mratína je nová mlatová cesta mimo silnici do Sluh. Pro menší závodníky byly přichystány kontroly v nejbližším okolí Líbeznic, v měšickém parku, v Bašti, Hovorčovicích, Předboji nebo na Beckově. Šifra závodníků zavedla do nejstarší části Líbeznic ke studni s žábou v ulici U Kola. Každá kategorie našla své vítěze, nejvyšší dosažený

počet bodů byl 740 z 800 možných, toho dosáhlo jedno družstvo žen a jedno družstvo mužů. K dokonalosti jim chyběla jedna kontrola. Důležitější, než kdo vyhrál, je fakt, že si všichni závodníci za krásného počasí užili a poznali nová místa v okolí Líbeznic. Všem závodníkům patří poděkování za účast. Organizační tým Líbeznických bludiček pracuje již pátým rokem ve složení Andrea a František Gruntovi a Lucie a Petr Ščučinští – jim patří díky za organizaci.

Poděkování patří také obci Líbeznice, akce proběhla v rámci grantu na podporu kulturních a sportovních aktivit, a partnerům, kteří přispěli na ceny – Cognito, Pin City a Živá angličtina.

Příští rok se uskuteční jubilejní 10. ročník, všichni cyklisté a závodníci jsou srdečně zváni.

-na-
foto Petr Ščučinský

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych touto cestou vyjádřila své upřímné poděkování a obdiv líbeznickým hasičům v čele s velitelem panem Václavem Pazderou za velmi hvězdnou a profesionální pomoc při vodovodní havárii v našem zahradním domku v Bašti, která se stala dne 4. května 2024.

Zásah hasičů byl neocenitelný. Nejen že nám pomohli odčerpat vodu, ale také se postarali o vystěhování našich věcí s ohromnou péčí a efektivitou. Díky jejich obětavosti a nasazení se situace vyřešila rychle a hladce. Velmi si vážím jejich práce a nasazení. Profesionalita a lidský přístup byly skutečně obdivuhodné.

Ještě jednou z celého srdce děkuji!

Petra Erbenová

POZVÁNKA

Ráda bych vás informovala o zahájení činnosti našeho kroužku pro seniory na téma „Literární hrátky“ aneb Posezení u kávičky s vtipným povídáním, popřípadě čtením vlastního příspěvku na předem dané téma.

Kroužek jsme zahájili 3. dubna 2024 a prvními účastnicemi byly „věrné malířky“, které již třetím rokem docházejí každý čtvrtek na tvoření a malování. Pro literární hrátky jsme zvolili středu dvakrát v měsíci, po dohodě.

Máte-li chuť zapojit se mezi nás, rádi vás uvítáme. Naše setkání je rovněž obohaceno vyprávěním pozvaného hosta, například pana Alexeje Kelina, který nám poutavě vyprávěl o těžkém životě po první světové válce a o hledání nového domova v Československé republice po nabídce T. G. Masaryka. Chystáme se též navštívit vybraný kulturní program (film, divadlo, výstavu). Prostě v přátelském prostředí najdete i nové přátele.

Srdečně zve Jarka Onderová, tel. 728 777 820

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

XXXVI.

Pokračování z životopisu faráře J. V. Paroubka

Právě když v poledne polívka na stole byla a p. farář k jídlu se posadit chtěl, zazvonil někdo, chtějí vejít do fary. Tu rychle sobě p. farář k otevření příspěvů a nenechav svou již k otevření na cestě jdoucí hospodyně (bylať to jeho neteř, Anna Paroubková, která se pak brzy do Sadské provdala) s těmi slovy: „Ančičko, buď jenom holečku v kuchyni, já sám otevru, ty bys snad toho žebráčka odbyla.“ Otevřev, spatřil domajzického kalounkáře, který po křesťanském pozdravení se optal: „Koupíte-li kalounků?“ Odpověděl pan farář: „I holečku koupím, pojďte jenom dále!“ Tu ho nutil do svého pokoje, kalounkář ale, jsa velmi prostý a stydlivý, zdráhal se vejít do jeho pokoje, avšak přinucen jsa, i s krusnou na zádech do pokoje vejít musel. Tu jemu p. farář pravil: „Zdeť vidíte, že od vás nyní nic koupit nemohu, protože musím jíst; pojďte tedy se mnou jíst, a až pojíme,

potom od vás kalounků zakoupím.“ Kalounkář po všecko toho učiniti nechtěl, vyloupuje se: „Kterak bych já s takovým velkým pánem obědvati mohl?“ Avšak k jídlu přinucen i s krusnou k stolu na židli (která bez lenochu jemu proto přinesena byla, by mu nepřekážela) se posadit a s p. farářem jísti musel. Po jídlu p. farář kalounků od něho nakoupil, které pak mezi své služebné děvečky daroval. Pak Domajzlika z fary doprovodiv, jej do opatrování božích poroučel. Kalounkář pak po celých Líbeznících dosti nemohl vynachváliti p. faráře, přijde pak k Václavu Štychovi, tesaři, jehož dcera Kateřina na faře též hospodyně byla, jemu pravil: „To zde máte, lidi, duchovního, to není žádný kněz, toť je svatý muž, toť je sám anděl.“ Štycha se tázal proč. „A já jsem dnes,“ odpověděl kalounkář, „u něho byl, já krobián, maje krusnu na zádech, jsem s ním u stolu obědvati musel.“

Paroubek i také u své vrchnosti byl velice milován a vážen, a tudyť cokoli k prospěchu jiným žádal, obdržel. Žádal jedenkrát p. hraběte jakož svého patrona takto: „Jejich Excellenci, ráčejí se ustrnouti nad podruzskými dítkami a ráčejí jim něčehož poskytnouti, by mohly choditi do školy, neb budou sobě (p. hrabě) dláždití cestu do nebeského království.“

OKÉNKO DO KNIHOVNY

Alicia Banderas:
Mluvte s nimi
o tabletech,
mobilech
a sociálních
sítích –
kompas pro
rodiče

Moderní technologie se postupně staly součástí našeho života, doprovázejí nás a poskytují nám mnoho užitečných a stimulujících zdrojů. Zároveň nejsou bez rizika. Kniha je praktickým průvodcem pro děti a dospělé. Nejen že upozorňuje na skrytá nebezpečí, ale pomůže předcházet závislostem na obrazovkách.

AD

Realitní makléř pro Líbeznice a okolí

Býdlím tu s Vámi a bude velkou ctí Vám pomoci s prodejem nemovitosti nebo hledáním nového domova.

Daniel Skružný
604 999 909

RE/MAX
G8 Reality

FASHION CHARITY SHOP

U RYBNÍKA, HOVORČOVICE

PO-PÁ 9-18 SO 13-18 HOD.

www.fashioncharityshop.com

PŘÍPRAVKA PRO DĚTI

Hledáme dívky, které mají rády pohyb a chtějí se naučit hrát minivolejbal

PŘIDEJ SE K NÁM!

VOLEJBAL LÍBEZNICE
PRO PÁČE 2024 I

Podrobné informace najdete na www.volejbal-libeznice.cz nebo volejte 732 647 145

KALENDÁŘ AKCÍ 2024

- 24. 8. Rozloučení s prázdninami – park u zdravotního střediska
- 24. 8. Country večer – Areál zdraví
- 31. 8. Líbeznický koloběh – Areál zdraví
- 7. 9. Vinné slavnosti – Mírové náměstí
- 14. 9. Posvícení – park u zdravotního střediska
- 5. 10. Vejšlap povodím Mratínského potoka – před Sportovní halou Na Chrupavce
- 19. 10. Baráčnická zábava – Bistro Žlutá karta
- 28. 10. MUSICA FLOREA – Má vlast – Sportovní hala Na Chrupavce

 Obec Líbeznice

 Spolkové akce, ostatní akce nebo akce pořádané z grantu pro kulturu a sport